

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena II.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

ACTVS QVARTI SCENA II.

SOSTRATA, PAMPHILVS.

- S. *Non clam me est mi gnate, tibi me esse suspen-
n etam, uxorem tuam
Propter meos mores hinc abÿsse: etsi ea dissi-
mulas sedulo:
Verum ita me dij ament, itaq; obtingant ex te, qua
exopto mihi, ut
Nunquam sciens commerui, merito ut caperet odium
illam mei:
Teq; ante quam me amare rebar, ei rei firmasti fidem:
Nam mihi intus tuus pater narrauit modo, que pacto
me habueris
Præpositam amoru tuo: nunc tibi me certum est contra
gratiam
Referre, ut apud me præmiũ esse positum pietati scias.
Mi Pamphile, hoc & uobis, & meæ commodum fac-
mæ arbitror:
Ego rus abituram hinc cum tuo me esse certo decreui
patre,
Ne mea præsentia obstet, neu caussa ulla restet relliqua,
Quin tua Philumena ad te redeat. Pam. quæso quid
istuc consili est?
Illius stultitia uicta, ex urbe tu rus habitatum migres?
Haud facies: neque sinam, ut qui nobis mater maledi-
ctum uelit,
Mea pertinacia dicat esse factum, haud tua modestia.
Tũ, tuas amicas te, & cognatas deserere, & festos dies
Mea*

Mea caussa, nolo. S. nihil iam mi istæ res uoluptatis
ferunt:

Dum ætatis tempus tulit, perfuncta satis sum: satias
iam tenet

studiorum istorum: hæc mihi nunc cura est maxuma,
ut ne cui meæ

Longinquitas ætatis obstet, mortem ue exoptet meam. .1

Hic uideo me esse inuisam immerito: tempus est con-
cedere:

Sic optume, ut ego opinor, omnes caussas præcidam
omnibus,

Et me hac suspicionem exoluam, & illis morem gessero. .2

Sine me obsecro effugere, uolgens quòd male audit mu-
lierum. .2

P. Quàm fortunatus ceteris sum rebus, absque una hæc
foret,

Hanc matrem habens talem, illam autem uxorem. S. .1
obsecro mi Pamphile,

Non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum
inducas pati.

Si cetera sunt ita, ut tu uis, itaq; ut esse ego illam exis-
tumo,

Mignate, da ueniam hanc mihi, reduc illam. P. uæ mis-
sero mihi.

S. Et mihi quidem: nam hæc res non minus me male ha-
bet, quàm te gnate mi.

T ACTVS

HECYRA

ACTVS QVARTI SCENA III.

LACHES, SOSTRATA,
PAMPHILVS.

- L. Vem cum istoc sermonem habueris, procul
hinc stans accepi uxor:
Istuc est sapere, qui, ubicunque opus sit, ani-
mum possis flectere,
Quod faciundū fortasse sit postidea, hoc nunc si feceris.
- S. Fors pol fuat. L. abi rus ergo hinc: ibi ego te, & tu me
feres.
- S. Spero mecastor. L. i ergo intro, & cōpone, quæ simul
tecum simul
Ferantur: dixi. S. ita ut iubes, faciam. Pam. pater.
- L. Quid uis Pamphile? Pam. abire hinc matrem? minime.
L. quid ita istuc? Pam. quia
De uxore incertus sum etiam quid facturus siem. L.
quid est?
Quid uis nisi reducere? Pam. equidem cupio, & nix
contineo: sed
Non minuam meum consilium: ex usu quod est, id per-
sequar.
Credo, si non redducā, ea gratia concordēs magi fore.
- L. Nescias: uerum id tua refert nihil, utrum illæ fecerint,
Quando hæc abierit: odiosa hæc æta' st adolescentulis:
E' medio æquom excedere est: postremo iā nos fabulæ
sumus Pamphile, senex, atque anus.
sed uideo Phidippum per tempus egredi: accedamus.

ACTVS